

Rybocyklib (Kisqali®)

Rybocyklib (Kisqali®) to lek do terapii celowanej używany do leczenia niektórych rodzajów nowotworów piersi.

Czym jest rybocyklib (Kisqali®)?

Rybocyklib (Kisqali®) jest stosowany w leczeniu nowotworów piersi ER-dodatnich (ER-pozytywnych) i HER2-ujemnych. Może być podawany, jeżeli nowotwór rozprzestrzenił się:

- na tkanki i węzły chłonne blisko piersi (nowotwór miejscowo zaawansowany) i leczenie chirurgiczne nie jest możliwe,
- z piersi na inne części ciała (nowotwór przerzutowy lub wtórny).

Podane tutaj informacje najlepiej czytać w połączeniu z naszymi ogólnymi informacjami o nowotworach piersi. Rybocyklib należy do leków do terapii celowanych znanych jako „inhibitory wzrostu komórek nowotworowych”.

Lekarz objaśni tę metodę leczenia oraz związane z nią możliwe skutki uboczne, zanim pacjent wyrazi zgode na jej zastosowanie.

W jaki sposób podaje się rybocyklib?

Rybocyklib na postać tabletek, więc można przyjmować go w domu.

Rybocyklib przyjmuje się w połączeniu z lekiem hormonalnym. Rybocyklib wraz z lekiem hormonalnym spowalnia rozwój i rozprzestrzenianie się nowotworu.

Podczas leczenia pacjent odbywa zazwyczaj wizyty u onkologa, pielęgniarki onkologicznej lub specjalistycznej oraz farmaceuty specjalisty. W niniejszej broszurze osoby te nazywamy odpowiednio: lekarzem, pielęgniarką lub farmaceutą.

Podczas leczenia wykonuje się regularne badania krwi. Lekarz lub pielęgniarka poinformuje, kiedy zostanie wykonane badanie krwi. Próbkę krwi pobiera pielęgniarka lub pracownik laboratorium. Robi się to, aby sprawdzić, czy liczba komórek krwi jest na tyle bezpieczna, że można rozpocząć leczenie.

Przyjmowanie rybocyklibu w tabletkach

Rybocyklib przyjmuje się codziennie przez 21 dni. Następnie nie bierze się go przez 7 dni. Potem powtarza się ten sam schemat. Przyjmuje się ten lek tak długo, jak działa i można kontrolować jego skutki uboczne.

Tabletkę należy przyjmować codziennie o tej samej godzinie wraz z jedzeniem lub bez jedzenia. Tabletki połyka się w całości, popijając dużą szklanką wody. Tabletek nie należy rozgniatać ani rozpuszczać. Jeśli połknięcie tabletki sprawia trudność, należy porozmawiać o tym z lekarzem lub farmaceutą.

Rybocyklib i lek hormonalny należy zawsze przyjmować ściśle według wyjaśnień pielęgniarki lub farmaceuty. Jest to ważne, gdyż w ten sposób można mieć pewność, że leczenie działa możliwie najskuteczniej.

Nigdy nie należy przyjmować podwójnej dawki rybocyklibu. W przypadku zapomnienia o konieczności zażycia tabletki nie należy przyjmować podwójnej dawki. Następną dawkę należy wziąć o normalnej porze.

Inne kwestie dotyczące tabletek, o których należy pamiętać:

- Po przyjęciu tabletek należy umyć ręce.
- Tabletki należy przechowywać w oryginalnym opakowaniu, w temperaturze pokojowej, z dala od źródeł ciepła i bezpośredniego działania promieni słonecznych.
- Tabletki należy przechowywać w bezpiecznym miejscu, poza zasięgiem dzieci.
- W razie wymiotowania od razu po zażyciu tabletek należy skontaktować się ze szpitalem. W takiej sytuacji nie należy przyjmować dodatkowej dawki.
- W czasie leczenia nie należy jeść grejpfrutów ani pić soku grejpfrutowego. Grejpfrut może wpływać na działanie rybocyklibu w organizmie.
- Jeśli leczenie zostało przerwane, należy zwrócić pozostałe tabletki farmaceutcie.

Skutki uboczne

Opisujemy tutaj najczęściej występujące skutki uboczne leczenia. Niniejsza broszura przedstawi również niektóre rzadziej występujące skutki uboczne.

U danego pacjenta mogą wystąpić niektóre z opisanych tutaj skutków ubocznych, jednak mało prawdopodobne jest, że wystąpią u niego one wszystkie.

Lek ten przyjmuje się w połączeniu z lekiem hormonalnym. Leki hormonalne mogą powodować niewymienione tutaj skutki uboczne. Podane tutaj informacje najlepiej czytać w połączeniu z naszymi informacjami o [przyjmowanym leku hormonalnym]. O zaobserwowanych skutkach ubocznych należy zawsze poinformować lekarza, pielęgniarkę lub farmaceutę.

Lekarz może przepisać leki, które pomogą ograniczyć niektóre ze skutków ubocznych. Należy przyjmować leki ściśle według zaleceń pielęgniarki lub farmaceuty. Dzięki temu jest bardziej prawdopodobne, że będą skuteczne. Informacji na temat łagodzenia skutków ubocznych udziela pielęgniarka.

Poważne i zagrażające życiu skutki uboczne

Niektóre metody leczenia nowotworów mogą mieć poważne skutki uboczne. W rzadkich przypadkach mogą one stanowić zagrożenie dla życia. Onkolog lub pielęgniarka może wyjaśnić ryzyko wystąpienia takich skutków ubocznych u danej osoby.

Kontakt ze szpitalem

Pielęgniarka przekaże numery telefonów do szpitala. W razie złego samopoczucia lub chęci uzyskania porady można zadzwonić pod podane numery o dowolnej porze dnia i nocy. Należy zapisać te numery w telefonie lub trzymać je w bezpiecznym miejscu.

Więcej informacji

Nie możemy wymienić wszystkich możliwych skutków ubocznych tego leczenia. Istnieją pewne rzadko występujące skutki uboczne, które nie zostały tutaj przedstawione. Szczegółowe informacje można znaleźć w [elektronicznym Kompendium leków \(eMC\)](#).

Częste skutki uboczne

Ryzyko infekcji

Opisany tutaj lek może zmniejszyć liczbę krwinek białych. Komórki te zwalczają infekcje. Jeśli liczba białych krwinek jest niska, zwiększa się podatność na infekcje. Niski poziom krwinek białych jest czasem nazywany neutropenią.

Infekcja może okazać się bardzo poważna, gdy poziom krwinek białych jest niski. W przypadku wystąpienia infekcji należy jak najszybciej przystąpić do jej leczenia. Należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod otrzymany całodobowy numer telefonu w przypadku, gdy:

- temperatura ciała pacjenta przekroczyła 37,5°C (99,5°F),
- pacjent nagle poczuł się źle, nawet mając prawidłową temperaturę ciała.
- pacjent wykazuje objawy infekcji,
- temperatura ciała pacjenta spadła poniżej 36°C (96,8°F).

Objawy infekcji to między innymi:

- dreszcze i drżenie,
- ból gardła,
- kaszel,
- duszności,
- biegunka,
- konieczność częstego oddawania moczu lub dyskomfort w trakcie oddawania moczu.

Ważne jest, aby postępować zgodnie z wszelkimi zaleceniami zespołu onkologicznego.

Poziom krwinek białych zazwyczaj wraca do normy przed kolejnym cyklem leczenia. Przed kontynuacją chemioterapii pacjent zostaje poddany badaniu krwi. Jeśli poziom krwinek białych jest niski, lekarz może nieznacznie opóźnić podanie leków do czasu podwyższenia się poziomu tych krwinek. Niekiedy lekarz może zmniejszyć dawkę podawanego leku.

Anemia (niski poziom krwinek czerwonych)

Opisane tutaj leczenie może zmniejszyć liczbę krwinek czerwonych. Krwinki czerwone transportują tlen po całym organizmie. Jeżeli liczba krwinek czerwonych jest niska, nazywa się to niedokrwistością (anemią). W takiej sytuacji mogą wystąpić objawy takie jak:

- bladość skóry,
- brak energii,
- duszności,
- zawroty głowy.

W przypadku wystąpienia tych objawów należy poinformować o nich lekarza lub pielęgniarkę.

W razie znacznej anemii może zaistnieć potrzeba podania kroplówki uzupełniającej poziom krwinek czerwonych. Nazywa się to transfuzją (przetoczeniem) krwi.

Zmęczenie

Uczucie zmęczenia jest powszechnie występującym skutkiem ubocznym. Nie należy się spieszyć i powinno się planować dni tak, aby mieć czas na odpoczynek. Źródłem energii mogą być niezbyt forsowne ćwiczenia fizyczne, takie jak krótkie spacery. W razie odczuwania senności nie należy prowadzić pojazdów ani obsługiwać maszyn.

Nudności

Lekarz może przepisać leki przeciwwymiotne, aby zapobiec występowaniu tych objawów lub je ograniczyć. Jeśli nudności nie ustępują, należy poinformować o tym lekarza. Może on przepisać inne leki przeciw nudnościom, które mogą być skuteczniejsze u danej osoby.

Biegunka

Przyjmowanie opisanych tutaj leków może wywoływać biegunkę. Biegunka oznacza wydalanie większej niż zwykle ilości stolca (kału) lub oddawanie wodnistych albo luźnych stolców. Jeśli pacjent ma stomię, może ona być bardziej aktywna niż zwykle.

Jeśli pacjent ma biegunkę, powinien:

- pić co najmniej 2 litry (3½ pinty) płynów każdego dnia,
- unikać alkoholu, kofeiny, produktów mlecznych oraz produktów spożywczych o dużej zawartości tłuszczu lub błonnika,
- poprosić personel szpitalny o poradę.

Zaparcia

Opisana tutaj metoda leczenia może wywoływać zaparcia. Zaparcie oznacza niemożność oddawania stolca tak często, jak zwykle. Czynność ta może być trudna lub bolesna. Oto kilka rad, które mogą pomóc:

- Należy pić co najmniej 2 litry (3½ pinty) płynów dziennie.
- Należy jeść produkty spożywcze zawierające duże ilości błonnika, takie jak owoce, warzywa i chleb pełnoziarnisty.
- Należy regularnie wykonywać niezbyt forsowne ćwiczenia fizyczne, takie jak krótkie spacery.

W przypadku zaparcia należy poprosić personel szpitalny o poradę. Aby pomóc, lekarz może przepisać środki przeczyszczające.

Zmiany w odczuwaniu smaku i utrata apetytu

Podczas przyjmowania rybocyklibu pacjent może utracić apetyt. Może też zauważyć zmiany w odczuwaniu smaku pożywienia. Jeśli sytuacja nie ulegnie poprawie, można skontaktować się z dietetykiem lub pielęgniarką specjalistą w szpitalu. Mogą oni doradzić, jak poprawić apetyt i poradzić sobie ze zmianami w odczuwaniu smaków.

Niestrawność lub ból brzucha

Niektóre osoby przyjmujące rybocyklib mogą cierpieć na niestrawność lub ból brzucha (podbrzusza). W przypadku wystąpienia takich objawów należy powiedzieć o nich lekarzowi. Mogą oni przepisać leki, które pomagają złagodzić te objawy.

Bolące jama ustna i gardło

Przyjmowanie opisanego tutaj leku może wywołać ból jamy ustnej i gardła. Pacjent może też doświadczać owrzodzeń jamy ustnej. Może to spowodować zwiększoną podatność na infekcje jamy ustnej lub gardła. Zęby lub protezy należy myć miękką szczoteczką rano i wieczorem oraz po posiłkach.

W razie bólu jamy ustnej lub gardła należy:

- powiedzieć o tym pielęgniarce lub lekarzowi – mogą oni zalecić płyn do płukania jamy ustnej lub odpowiednie leki,
- pić dużo płynów,
- unikać alkoholu, tytoniu i pokarmów, które mogą podrażniać jamę ustną.

Bóle głowy

Opisane tu leczenie może wywoływać bóle głowy. W przypadku wystąpienia bólu głowy należy poinformować o tym lekarza. Może on podać środki przeciwbólowe.

Ból pleców

Niektórzy pacjenci poddawani terapii rybocyklibem cierpią na ból pleców. Lekarz przepisze im środki przeciwbólowe. Należy powiadomić lekarza, jeżeli są one nieskuteczne. Lekarz może wówczas zmienić środek przeciwbólowy.

Przerzedzanie się włosów

Podczas opisanego tutaj leczenia włosy mogą ulec przerzedzeniu. Zjawisko to występuje zazwyczaj w stopniu łagodnym. W razie obaw w tym zakresie można poprosić o poradę pielęgniarkę.

Zmiany skórne

Opisane tu leczenie może wpłynąć na skórę – może ona:

- zaczerwienić się,
- stać się jaśniejsza lub ciemniejsza,
- wysuszać się.

Leczenie to może także wywołać swędzącą wysypkę. Wszelkie zmiany skórne należy zawsze zgłaszać lekarzowi lub pielęgniarce. Udzielią oni porady i mogą przepisać odpowiednie kremy lub leki.

W rzadkich przypadkach występują zdecydowanie poważniejsze zmiany skórne. Może pojawić się wysypka, następnie pęcherze, a później skóra może się łuszczyć. Pacjent może też czuć się źle i mieć objawy grypopodobne, takie jak wysoka temperatura i ból stawów. Należy natychmiast skontaktować się z lekarzem lub szpitalem, jeśli wystąpią którekolwiek z tych objawów.

Gromadzenie się płynów (obrzęk)

Niekiedy w nogach i okolicach kostek gromadzą się płyny i powodują opuchliznę. Wówczas dochodzi do obrzęków. W przypadku zauważenia opuchlizny w nogach lub ramionach zawsze należy skontaktować się z lekarzem. Lekarz może przepisać leki, które pomogą zmniejszyć obrzęk.

Zawroty głowy

W wyniku przyjmowania opisanego tutaj leczenia niektóre osoby doświadczają zawrotów głowy. Jeśli one wystąpią, ważne jest, aby poinformować o tym lekarza lub pielęgniarkę. W razie odczuwania zawrotów głowy nie należy prowadzić pojazdów mechanicznych.

Rzadziej występujące skutki uboczne

Wpływ na płuca

Opisane tu leczenie może powodować zmiany w płucach. Należy zgłosić lekarzowi następujące objawy:

- kaszel,
- świszczący oddech,
- duszności.

Jeśli wcześniej istniejące problemy z oddychaniem nasiliły się, również należy poinformować o tym lekarza. Pacjent może zostać skierowany na badania w celu sprawdzenia funkcjonowania jego płuc.

Jeśli takie objawy wystąpią nagle, należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem. Czasem dochodzi do stanu zapalnego płuc (alergicznego zapalenia płuc). Lekarz może udzielić więcej informacji na ten temat.

Wpływ na funkcjonowanie serca

Leczenie opisanym tutaj lekiem może mieć wpływ na funkcjonowanie serca. Lekarz może przeprowadzić badania, aby sprawdzić pracę serca. Badania te mogą być wykonywane przed leczeniem, w jego trakcie, a czasami po jego zakończeniu.

Należy natychmiast skontaktować się z lekarzem, jeśli u pacjentki występują:

- ból lub ucisk w klatce piersiowej,
- duszności lub zawroty głowy,
- odczucie, że serce bije zbyt szybko lub zbyt wolno.

Objawy te mogą być także wynikiem innych czynników. Ważne jest, aby w przypadku ich wystąpienia zgłosić się do lekarza. Jeśli nie można połączyć się z lekarzem, należy zadzwonić pod numer **111**, pod którym można uzyskać **pilną poradę w ramach NHS**.

Sinienie i krwawienie

Opisane tutaj leczenie może prowadzić do zmniejszenia liczby płytek krwi. Płytki krwi to komórki, które biorą udział w krzepnięciu krwi.

Jeśli liczba płytek krwi jest niska, można łatwo nabawić się siniaków lub może wystąpić krwawienie. Może/mogą wtedy wystąpić:

- krwawienie z nosa,
- krwawienie z dziąseł,
- obfite miesiączkowanie,
- krew w moczu lub stolcu,
- niewielkie czerwone lub fioletowe plamki na skórze, które mogą przypominać wysypkę.

W przypadku wystąpienia siniaków lub krwawienia niewiadomego pochodzenia należy poinformować lekarza. Może być konieczne podanie kroplówki w celu dostarczenia pacjentowi dodatkowych płytek krwi. Ich podanie nazywane jest transfuzją lub przetoczeniem płytek krwi.

Zmiany w funkcjonowaniu nerek i wątroby

Rybocyklib może mieć wpływ na pracę nerek i wątroby. Wszelkie dolegliwości związane z nerkami lub wątrobą należy zgłosić lekarzowi przed rozpoczęciem leczenia. Aby sprawdzić, czy nerki i wątroba funkcjonują prawidłowo, przeprowadza się badania krwi. W razie zmian w stanie wątroby lekarz może zmodyfikować dawkę leku.

Problemy z oczami

Rybocyklib może mieć wpływ na oczy. Można doświadczać suchości lub zwiększonej wilgotności oczu. Jeśli to stanowi problem, należy porozmawiać o tym z lekarzem. Może on zaproponować rozwiązanie, które okaże się pomocne. W przypadku niewyraźnego widzenia lub innych zmian dotyczących wzroku należy skontaktować się z lekarzem.

Inne informacje

Lecytyna sojowa

Rybocyklid w tabletkach zawiera lecytynę sojową. W przypadku alergii na soję lub orzechy ziemne nie należy przyjmować tego leku. Należy omówić tę kwestię z lekarzem.

Ryzyko wystąpienia zakrzepu

Nowotwór i niektóre leki przeciwnowotworowe mogą zwiększać ryzyko wystąpienia zakrzepu. Objawy zakrzepu to między innymi:

- pulsujący ból, zaczerwienienie lub opuchlizna nogi albo ramienia,
- nagły atak duszności lub kaszlu,
- ostry ból w klatce piersiowej, który może pogarszać się, gdy pacjent kaszle lub bierze głęboki wdech.

W razie wystąpienia któregokolwiek z wyżej wymienionych objawów należy natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod otrzymany całodobowy numer telefonu. Jeśli nie można połączyć się z lekarzem, należy zadzwonić pod numer **111**, pod którym można uzyskać **pilną poradę w ramach NHS**.

Zakrzepy są groźne, jednak lekarz może przepisać leki rozrzedzające krew (antykoagulanty). Lekarz lub pielęgniarka może udzielić więcej informacji na ten temat.

Można obniżyć ryzyko powstania zakrzepu poprzez:

- utrzymywanie aktywności fizycznej podczas terapii,
- picie dużej ilości płynów, szczególnie wody.

W celu zapobieżenia zakrzepom podaje się czasem antykoagulanty.

Szczepienia

Szczepienia mogą zmniejszyć ryzyko wystąpienia niektórych zakażeń. Lekarz lub pielęgniarka może porozmawiać z pacjentem o szczepieniach.

Lekarze zazwyczaj zalecają, aby osoby cierpiące na nowotwór zaszczepiły się przeciwko grypie i koronawirusowi (COVID-19). Są to szczepionki inaktywowane, które mogą pomóc w zmniejszeniu ryzyka zakażenia. Osoby z osłabionym układem odpornościowym mogą je otrzymać, ponieważ nie są to szczepionki żywe.

Jeśli układ odpornościowy jest słaby, należy unikać szczepionek żywych. Jest to spowodowane tym, że mogą one wywołać złe samopoczucie. Szczepionki żywe zawierają bardzo słabą wersję choroby, przeciwko której są podawane. Więcej informacji na temat szczepionek żywych i inaktywowanych może udzielić lekarz onkolog lub lekarz pierwszego kontaktu.

Inne leki

Niektóre leki mogą wpływać na działanie opisanej tutaj terapii lub być dla pacjenta szkodliwe w trakcie jej stosowania. Należy zawsze powiedzieć onkologowi o wszystkich lekarstwach, które pacjent przyjmuje lub planuje przyjmować, w tym:

- lekach przepisanych przez lekarza,
- lekach kupowanych bez recepty w aptece lub innym sklepie,
- witaminach, lekach ziołowych i uzupełniających formach leczenia.

Należy poinformować innych lekarzy, farmaceutów i dentystów, którzy przepisują lub podają pacjentowi leki, że przyjmuje on terapię przeciwnowotworową opisaną w tej broszurze.

Na stronie [elektronicznego Kompendium Leków \(eMC\)](#) można znaleźć więcej informacji na temat tej terapii.

Antykoncepcja

W trakcie leczenia należy powstrzymać się od stosunków seksualnych, których celem jest poczęcie dziecka. Leki chemioterapeutyczne mogą uszkodzić rozwijający się płód. Ważne jest, aby podczas leczenia i przez jakiś czas po jego zakończeniu stosować antykoncepcję. Lekarz, pielęgniarka lub farmaceuta może udzielić więcej informacji na ten temat.

Karmienie piersią

Zaleca się nie karmić piersią podczas opisanej tutaj terapii oraz przez pewien czas po jej zakończeniu. Jest to spowodowane faktem, iż leki mogą przedostać się do organizmu dziecka z mlekiem matki.

Lekarz lub pielęgniarka może udzielić więcej informacji na ten temat.

Płodność

Niektóre leki przeciwnowotworowe mogą wpływać na możliwość zajścia w ciążę lub zapłodnienia. W razie zaniepokojenia tym faktem należy porozmawiać o tym z lekarzem przed rozpoczęciem leczenia.

Leczenie z przyczyn nienowotworowych i leczenie stomatologiczne

W razie potrzeby uzyskania pomocy lekarskiej z powodów niezwiązanych z nowotworem należy zawsze poinformować lekarzy i pielęgniarki, że jest się objętym leczeniem przeciwnowotworowym. Należy podać dane kontaktowe onkologa prowadzącego, aby personel medyczny mógł się z nim skonsultować.

Jeśli potrzebne jest leczenie dentystyczne, należy porozmawiać z onkologiem lub pielęgniarką. Zawsze należy poinformować stomatologa o przyjmowanym leczeniu przeciwnowotworowym.

Nasze materiały

Bibliografia

Na stronie elektronicznego Kompendium leków (electronic Medicines Compendium, eMC) można pobrać ulotkę informacyjną dla pacjentów (Patient Information Leaflet, PIL), aby uzyskać bardziej szczegółowe informacje. Ulotka ta wymienia wszystkie znane skutki uboczne.

Redakcja

Nasza broszura informacyjna została napisana, przejrzana oraz zredagowana przez zespół Cancer Information Development organizacji Macmillan Cancer Support. Jej treść skonsultowano również ze specjalistami w dziedzinie medycyny oraz osobami chorymi na nowotwór.

Naszym informacjom na temat nowotworów przyznano znak jakości PIF TICK. Został on stworzony przez Patient Information Forum i gwarantuje, że spełniliśmy 10 kryteriów tej organizacji w zakresie wiarygodności prezentowanych informacji na temat zdrowia.

Właściwa opieka i wsparcie dla pacjenta

Jeśli pacjent ma nowotwór i nie mówi po angielsku, może się obawiać, że to wpłynie na jego leczenie i opiekę. Zespół opieki zdrowotnej powinien jednak zaoferować każdemu pacjentowi poziom opieki i wsparcia oraz informacje, które spełniają jego potrzeby.

Wiemy, że czasami ludzie mogą doświadczać dodatkowych trudności, próbując uzyskać właściwe wsparcie. Na przykład jeśli ktoś pracuje zawodowo lub ma rodzinę, może być mu trudno znaleźć czas, aby zgłaszać się na wizyty w szpitalu. Może także martwić się o pieniądze i koszty dojazdu. Wszystko to może wywoływać stres i można nie wiedzieć, jak sobie z tym poradzić.

Pomoc jest jednak dostępna. Nasza telefoniczna linia wsparcia może zaoferować w języku pacjenta poradę dotyczącą takiej sytuacji. Można porozmawiać z pielęgniarkami, doradcami finansowymi, doradcami zajmującymi się świadczeniami społecznymi czy pracą zawodową. Osobom z nowotworami oferujemy także dotacje od fundacji Macmillan. Są to jednorazowe kwoty pieniędzy, które można przeznaczyć na takie wydatki, jak parking szpitalny, przejazdy, opiekę nad dziećmi czy rachunki za ogrzewanie.

Możliwość rozmowy z organizacją Macmillan w swoim języku ojczystym

Można zadzwonić do organizacji Macmillan pod bezpłatny numer **0808 808 00 00** i porozmawiać z nami w swoim języku ojczystym za pośrednictwem tłumacza. Pacjent może porozmawiać z nami o swoich obawach i kwestiach medycznych. Po uzyskaniu połączenia telefonicznego wystarczy powiedzieć po angielsku nazwę swojego języka. Nasza infolinia jest czynna 7 dni w tygodniu w godzinach od 8:00 do 20:00.

Ostatnia redakcja tekstu: 1 lipca 2022 r. | Następną planowaną redakcją tekstu: 1 stycznia 2025 r.

© Macmillan Cancer Support 2022 – organizacja charytatywna zarejestrowana w Anglii i Walii (261017), Szkocji (SC039907) oraz na Wyspie Man (604), działająca także w Irlandii Północnej. Spółka z odpowiedzialnością ograniczoną do wysokości gwarancji, zarejestrowana w Anglii i Walii pod numerem 2400969. Numer rejestracyjny spółki na Wyspie Man: 4694F. Adres siedziby: 89 Albert Embankment, London, SE1 7UQ. Numer VAT: 668265007

Dokładamy wszelkich starań, aby przekazywane przez nas informacje były dokładne, jednak nie można zakładać, że odzwierciedlają one obecny stan badań medycznych, który nieustannie ulega zmianom. Osoby, które martwią się swoim stanem zdrowia, powinny skonsultować się z lekarzem. Organizacja Macmillan nie ponosi odpowiedzialności za jakiegokolwiek szkody wynikające z nieścisłości podanych tutaj informacji lub informacji pochodzących od osób trzecich, takich jak informacje przedstawione na stronach internetowych, do których łączy znajdują się w naszej witrynie.

